

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

ท่านรู้หรือไม่ว่า...ด้วยการสนับสนุนจากท่าน สามารถมอบชีวิตให้กับเด็กคนหนึ่งได้อย่างไร

เส้นทางฝันสู่ดวงดาว ที่ไม่เคยสิ้นหวัง

คุณเคยรู้หรือไม่ว่า “โอกาส” และ “ความฝัน” มีคำสำหรับ “ชีวิต” แค่ไหน “หนูไม่เคยเลิกฝัน และยังคงเดินไปตามเส้นทางฝันนั้นอยู่ แม้จะยังมองไม่เห็น ว่าจุดหมายที่หนูไปถึงนั้น เป็นดังฝันหรือไม่ก็ตาม หนูก็จะพยายามให้ถึงที่สุดค่ะ”

บนเส้นทางแห่งฝันของลูก โสสะ “น้องเอก”

อย่าเสียเวลาเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ เราทุกคนต่างก็เคยผ่านอุปสรรคและความยากลำบากมาต่างกัน และมีทางเดินของใครของมันที่แตกต่างกัน เราทุกคนจึงมีเหตุผลที่จะมีตัวตนที่แตกต่างกันไป

สองมือที่ไม่อาจเปลี่ยนโลก แต่สามารถสร้างโลกของลูกๆ โสสะ ให้น่าอยู่ได้

ผมจะทำงานเพื่อผู้คนที่เขาดกทุกข์ได้ยาก ถึงแม้ว่าสองมือผมจะไม่อาจเปลี่ยนโลกนี้ได้ แต่ก็น่าจะทำให้บางสิ่งบางอย่างดีขึ้นมาได้

เส้นทางฝันสู่ดวงดาว ที่ไม่เคยสิ้นหวัง

คุณเคยรู้หรือไม่ว่า “โอกาส” และ “ความฝัน” มีค่าสำหรับ “ชีวิต” แค่ไหน

สายสัมพันธ์พี่น้อง ดั่ง, ดาว, เดือน, เค้น

โชคชะตาชีวิต ไม่มีใครสามารถขีดเขียนได้ ดังเช่นชีวิตของน้องดาวและพี่น้องที่ร่วมสายเลือดทั้ง 4 คน ที่ต้องสูญเสียพ่อและแม่ผู้เคยเป็นหลักในชีวิต จนภาระทุกอย่างของครอบครัว การเลี้ยงดูน้องๆ ยิ่งเล็กที่ตกไปเป็นหน้าที่พี่สาวคนโตของน้องดาว แต่ด้วยความเป็นจริง อายุของพวกเขาอย่างน้อย 12 ปี การที่จะยืนอยู่บนโลกใบนี้อย่างมั่นคง และปลอดภัย จึงเป็นไปได้ยากยิ่ง จนกระทั่งวันหนึ่ง “โอกาสที่สองของชีวิต” พวกเขาได้มาถึง และเป็นอีกครั้งที่เส้นทางความฝัน วันใหม่แห่งความหวัง ส่องสว่างอีกครั้ง

“หนูมีพี่น้องทั้งหมดสี่คนค่ะ มีพี่เดือนเป็นพี่สาวคน

โต ส่วนหนูเป็นคนที่สอง และน้องชายอีกสองคน คือน้องเด่นและน้องดั่ง พวกเราเข้ามาอยู่ที่นี้ตั้งแต่ยังเล็กๆ แต่หนูก็ยังพอจำความได้อยู่ค่ะ ครั้งแรกที่เข้ามา หนูกลัวมากกว่าพวกเราจะได้อยู่ด้วยกัน แต่ก็โชคดี ที่หมู่บ้านเด็กโสสะไม่แยกพี่น้องร่วมสายเลือดออกจากกัน ดังนั้นพวกหนูจึงได้เติบโตมาด้วยกัน”

“ปัญหาในช่วงแรกๆ ที่เข้ามาอยู่ในหมู่บ้านเด็กโสสะเขียนรายชื่อของหนูเลยก็คือการศึกษา เมื่อเด็กบางคนอย่างหนูต้องเข้าเรียนในโรงเรียนสามัญที่มีการพูดอ่านเขียนเป็นภาษาไทย ซึ่งหนูจะถูกเพื่อนล้อเป็นประจำว่าพูดไม่ชัด เขียนไม่ได้ ช่วงนั้น

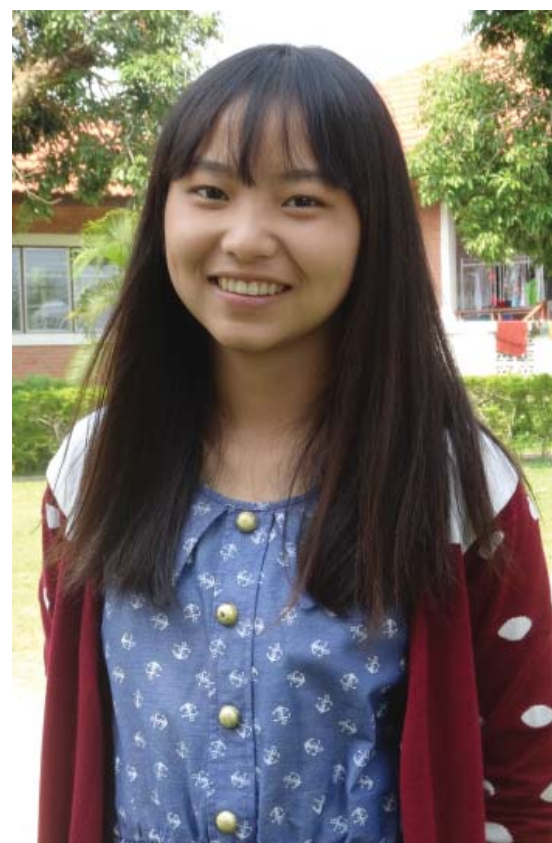
ทำให้หนูทุกขใจมากค่ะ จนไม่อยากไปโรงเรียน”

แต่ด้วยสายใยแห่งรักของพี่น้องที่ยังรักต่อกัน ประสานแม้ในวันที่คนใดคนหนึ่งอ่อนล้า อ้อมกอดและคำปลอบประโลมจึงเป็นกำลังใจสำคัญที่มีให้กันและกัน

“อย่างที่บอกค่ะว่า หนูมีพี่น้องอีกสามคน ทุกครั้งที่มีปัญหา เราจะยืนอยู่เคียงข้างกันเสมอ โดยเฉพาะพี่เดือนหลังจากที่เราเสียพ่อและแม่ พี่เดือนจะดูแลเราให้คำปรึกษา แนะนำให้กำลังใจน้องๆ อย่างเรื่องที่หนูถูกล้อเลียน พี่เดือนก็สอนว่า อย่าโกรธเคืองในความเป็นจริงที่เราพูด แต่ให้เอาคำพูดเหล่านั้นมาเป็นแรงผลักดันให้เราเดินต่อก้าวไปข้างหน้า และพัฒนาในสิ่งที่ต้องให้ดีขึ้น”

“จากคำสอนของพี่เดือน และคำที่เพื่อนล้อเลียน หนูต้องขอบคุณ เพราะมันเป็นทั้งกำลังใจและแรงผลักดัน จนปัจจุบันนี้ หนูสามารถพูดภาษาไทยได้ชัดมาก (หัวเราะ) นอกจากนี้หนูยังสามารถพูดภาษาอังกฤษและภาษาจีนได้ค่ะ”

สิ่งสำคัญนอกจากการดูแลเอาใจใส่ การให้เด็กมีที่พักอาศัย เครื่องนุ่งห่ม อาหารการกินแล้ว การศึกษา ก็ถือว่า เป็นสิ่งที่สำคัญไม่แพ้กัน เพราะเป็นหลักประกันที่มั่นคงเพื่อให้พวกเขาสามารถออกไปอยู่ร่วมสังคมนี้ได้อย่างภาคภูมิใจ และเป็นทรัพยากรคุณภาพ

น้องดาว

น้องดาวกับพี่เดือนบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม

“เดือน ดาว เด่น ดัง สี่คนพี่น้องถือว่าเป็นเด็กดี รักใคร่กลมเกลียวกันมาก และใฝ่เรียนรู้อยู่เสมอ ค่ะ ดังนั้นผลการเรียนของพวกเขาก็เป็นที่น่าพอใจมาก พวกเขาจะเป็นเด็กกิจกรรมด้วย โดยเฉพาะ น้องเดือนและน้องดาว เวลาที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับทางหมู่บ้านหรือกับชุมชนภายนอก พวกเขาจะขันอาสาอย่างขะมักเขม้น และทางหมู่บ้านเด็กโสสะเองก็ได้สนับสนุนทางด้านนี้ให้กับเด็กๆ ทุกคนอยู่แล้ว” อีกหนึ่งคำบอกเล่า จากคุณกรรองจิตต์ บุญพรประเสริฐ ผู้อำนวยการหมู่บ้านเด็กโสสะ เชียงราย

“ก่อนหน้านี้หนูไม่เคยมีความฝันว่า โตขึ้นแล้วอยากเป็นอะไร จนกระทั่งวันหนึ่งเราสี่คนพี่น้องได้มีโอกาสพูดคุยกัน ก็ต้องบอกว่าพี่เดือนอีกนั้นแหละค่ะที่เป็นคนจุดประกายให้กับพวกเราเริ่มมีความหวังและความฝันในอนาคตของตัวเอง”

“หนูฝันว่าในอนาคตอยากเป็นหมอ จะได้ช่วยเหลือผู้คนที่เจ็บป่วย เพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่ต้องทุกข์ทรมานจากโรคร้ายไข้เจ็บต่างๆ และอีกแค่ปีกว่าๆ หนูก็จะเรียนจบมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว ช่วงนี้ก็เรียนหนักพอสมควรค่ะ ต้องเตรียมความพร้อมอ่านหนังสือให้มากๆ หนูไม่เคยเลิกฝัน และยังคงเดินไปตามเส้นทางฝันนั้นอยู่ แม้จะยังมองไม่เห็น ว่า จุดหมายที่หนูไปถึงนั้น เป็นดังฝันหรือไม่ก็ตาม

“หนูไม่เคยเลิกฝัน และยังคงเดินไปตามเส้นทางฝันนั้นอยู่ แม้จะยังมองไม่เห็น ว่า จุดหมายที่หนูไปถึงนั้น เป็นดังฝันหรือไม่ก็ตาม หนูก็จะพยายามให้ถึงที่สุดค่ะ”

หนูก็จะพยายามให้ถึงที่สุดค่ะ”

“ความฝันของหนูและพี่น้องอีกหลายคนในครอบครัวโสสะคงจะไม่เป็นจริงขึ้นมาได้ถ้าไม่ได้รับความเมตตาจากทุกท่านที่ได้สนับสนุนการเลี้ยงดู ลูกๆ โสสะมาอย่างต่อเนื่อง ขอขอบคุณที่ท่านได้ช่วยต่อเติมความฝันให้พวกหนูและมีความกล้าที่จะเดินไปในวันข้างหน้า หากวันนี้ตัวท่านเองก็มีความหวังและความฝันเหมือนอย่างกับหนู หนูอยากให้ลูกขึ้นมาเดินไปให้ถึงฝันพร้อมกัน อย่าเพิ่งท้อแท้

หรือสิ้นหวังนะค่ะและเมื่อวันหนึ่งที่ฝันหนูเป็นจริงแล้ว หนูสัญญาค่ะว่าจะคืนสิ่งที่ดีให้กับสังคมนี้และทุกท่าน ให้สมกับที่ท่านได้เมตตาพวกหนูมาค่ะ”

ก้าวอย่างที่เดินไปตามเส้นทางแห่งฝันนั้น แม้จะยังไม่แน่ชัด แต่ด้วย “โอกาส” ผสานด้วย “ความหวัง และตั้งใจ” ก็เป็นต้นทุนชีวิตสำคัญ ที่จะคอยนำทางให้เราทุกคนได้ก้าวเดินต่อไปอย่างมีจุดหมาย แม้ว่าปลายทางนั้นยังอยู่อีกไกลแสนไกล

หมายเหตุ: ชื่อของเด็กในบทความนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมเพื่อเป็นไปตามนโยบายด้านสิทธิเด็ก

น้องดาวนั่งสมาธิ ปฏิบัติธรรม (แถวหน้าคนแรกขวามือ)

บนเส้นทางแห่งฝันของลูกโสสะ “น้องเอก”

น้องหนึ่งกับคุณแม่โสสะ คุณสุทิน สายโน และพี่น้อง กับความภาคภูมิใจของครอบครัวโสสะ

จุดเริ่มต้นเล็กๆ ของการก้าวเดินตามเส้นทางแห่งฝัน นั่นคือการศึกษาริเริ่มรู้ดังเช่นเดียวกับ “น้องเอก” ผู้มีความฝันตั้งแต่วัยเยาว์ว่าอยากเป็นหมอ เขาได้เดินตามเส้นทางแห่งฝันด้วยความมุ่งมั่นบากบั่น จนฝันนั้นเป็นจริง พร้อมไปกับผู้คนที่เชื่อและเรื่องราวที่ยิ่งประทับใจอย่างเหนียวแน่น และยังคงเต็มเปี่ยมด้วยรักจากครอบครัวโสสะ

การศึกษาของน้องเอกสำเร็จในระดับไหน

ผมสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ครับ ซึ่งในช่วงฝึกงานที่โรงพยาบาลชุมชนปีสุดท้าย ผมได้รับการติดต่อจากอาจารย์แพทย์หญิงใจดีท่านหนึ่งให้ร่วมทำงานกับคณะ ในตำแหน่งผู้วิจัยทางคลินิก (Clinical Research Assistant) เป็นเวลานานกว่า 1 ปี สิ่งที่ผมได้จากการทำงานนี้คือ ทำให้ผมมีความรู้เฉพาะทางเพิ่มขึ้น มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย และสิ่งที่ผมภูมิใจมากที่สุดน่าจะเป็นเรื่องการได้ช่วยเหลือ ดูแลและให้ข้อมูลแก่ผู้ป่วยซึ่งเป็นอาสาสมัครของโครงการครับ สำหรับเหตุผลที่เลือกเรียนด้านนี้เนื่องจากมีความสนใจเกี่ยวกับการคิดค้นและพัฒนา ยาใหม่จากสมุนไพร เพื่อใช้ในทางการแพทย์ปัจจุบัน และแพทย์ทางเลือก สามารถนำไปช่วยเหลือผู้ป่วยจากโรคต่างๆ เช่น เบาหวาน ความดันโลหิต และ มะเร็ง เป็นต้น

หลังจากนั้น ผมได้ศึกษาต่อจนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และปัจจุบันกำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก โดยได้รับทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย ส่วนรายได้ส่วนใหญ่มาจากการสอนพิเศษ ตั้งแต่ระดับประถมต้นถึงมัธยมปลาย (ลักษณะงานคือ สอนเนื้อหาตามหนังสือเรียน สอนการบ้าน ทำแบบฝึกหัดทบทวน รวมทั้งเตรียม

สอบกลางภาค และสอบปลายภาคแบบตัวต่อตัว (one-by-one) หรือเป็นกลุ่มย่อยไม่เกิน 3 คน

หลักการใช้ชีวิตของน้องเอกคืออะไร

“Too many days are wasted comparing yourself to others. Everyone has their own fights, own struggles, and a different road that they chose to get to where they are. Everyone is who they are for a reason.” อย่าเสียเวลาเปรียบเทียบกับคนอื่น เราทุกคนต่างก็เคยผ่านอุปสรรคและความยากลำบากมาต่างกันและมีทางเดินของใครของมันที่แตกต่างกัน เราทุกคนจึงมีเหตุผลที่จะมีตัวตนที่แตกต่างกันไป

วันแรกที่หมู่บ้านโสสะ

ผมยอมรับว่าตอนนั้นผมอายุน้อย เป็นเด็กผู้ชายตัวเล็กๆคนหนึ่ง เท่าที่จำความได้ตอนที่ผมเดินทางมาที่หมู่บ้านฯ ครั้งแรกผมมีความรู้สึกดีใจที่มีเพื่อนมากมาย และได้เล่นสนุกกับเพื่อนๆ ปรับตัวไม่ค่อยยากครับ

ความรู้สึกนึกคิดถึง “หมู่บ้านเด็กโสสะ”

สำหรับผมหมู่บ้านเด็กโสสะ ทำให้ผมมีครอบครัวที่อบอุ่น ที่เปี่ยมไปด้วยความรัก ความห่วงใยและความปรารถนาดี หมู่บ้านให้ผมมีบ้าน มีรถรับส่งไปโรงเรียน ทำให้ผมได้เรียนหนังสือ เรียนพิเศษ และได้โอกาสต่างๆอีกมากมายครับ ให้เล่าให้ฟังคงจะไม่หมด ถ้าต้องเล่ากันจริงๆ เกรงว่าจะต้องใช้เวลาทั้งชีวิตของผมเลยครับ (หัวเราะ)

ครอบครัวโสสะของเอก

ผมกับพี่น้องเราสนิทกันและรักกันมาก ใครจะไปเชื่อว่าจากคนแปลกหน้า กลายมาเป็นคนที่รักกัน เป็น

ห่วงและหวังดีแบบไม่มีเงื่อนไข หากใครได้อินหรือได้ฟังคงคิดว่ามันแปลกและเป็นไปไม่ได้แต่สำหรับผมมันรู้สึกแบบนั้นจริงๆ ไม่มีวันไหนที่ผมลืมเรื่องราวความทรงจำที่เกิดขึ้นภายใต้หลังคาบ้านหลังนี้เลย ผมยังคงรักและคิดถึงทุกคนเหมือนเดิม ถ้าเป็นไปได้ อยากให้ทุกคนกลับมากินข้าวพร้อมหน้ากันสักมื้อ มันคงจะเป็นอะไรที่พิเศษมาก เพียงแต่ความเป็นจริงแล้วมันเป็นไปไม่ได้ ต่างคนต่างเติบโตและไปใช้ชีวิตของตัวเอง มีครอบครัว มีภาระที่ต้องรับผิดชอบในชีวิตภายหลังก้าวออกจากหมู่บ้านฯ ส่วนเรื่องที่ยากจะฝากถึงน้องๆ ที่ยังอยู่ในบ้าน “ขอให้พี่น้องรักกันมากๆ เพื่อพี่น้องน้อง น้องก็อย่าทิ้งพี่ ดูแลกันและกัน เพราะยังรักกันเป็นพี่น้องกัน และที่สำคัญอย่าลืมช่วยคุณแม่ทำงานบ้าน อ่านหนังสือ และตั้งใจเรียนเป็นเด็กดีของคุณแม่ อย่าดื้อมากนักครับ”

คุณแม่สุทิน ที่หนึ่งในใจ

กับคุณแม่สุทินเราสนิทกันมากครับ พูดคุยกันทุกเรื่อง แม่สุทินเป็นทุกอย่างสำหรับผม เป็นคุณแม่เป็นคุณครู และเป็นเพื่อนที่เข้าใจผม คอยตักเตือนและอบรมสั่งสอน ประคับประคองให้ผมเป็นคนดีในแบบที่ควรจะเป็น ผมทำผิดมากมาย ทำให้แม่เสียใจหลายครั้ง แต่แม่สุทินก็พร้อมจะให้อภัยผมและน้องๆเสมอ ตอนเด็กๆ อยู่ในบ้านต้องยอมรับว่าผมแทบไม่เคยพูดว่ารักแม่เลย ทุกวันนี้บอกโทรไปบอกทุกวัน (หัวเราะ) ผมอยากจะทำอะไร แม่ดีใจที่ได้เกิดมาเป็นลูกของแม่สุทินนะ ขอบคุณแม่ที่คอยเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน มอบความรัก ให้ความเอาใจใส่ และดูแลผมมาตลอดจนถึงทุกวันนี้ สักวันผมจะทำให้แม่ภูมิใจในตัวผม ส่วนเรื่องที่ยากจะฝากถึงคุณแม่ ขอให้แม่ดูแลสุขภาพตัวเองด้วย กินข้าวให้ตรงเวลา สายตาหมั่นไปตรวจเช็คบ่อยๆ และอย่าทำงานหักโหมมากเกินไปนะครับ ไม่ต้องเป็นห่วงผม รักแม่นะ และต้องขอขอบคุณอา คุณน้า คุณครู และเจ้าหน้าที่ทุกคนที่คอยเลี้ยงดูและช่วยเหลือผมในทุกเรื่อง ทำให้ผมเป็นคนมีความรู้และเป็นคนดีของสังคม “ขอบคุณครับ”

จากใจน้องเอกถึงผู้อุปการะโสสะ

ผมรู้สึกดีใจและโชคดีที่ได้รับโอกาสให้มาอยู่ในบ้านแห่งนี้ รวมทั้งได้รับการช่วยเหลือจากผู้บริจาค ผู้มีจิตเจดี ผมต้องขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่ได้ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนผมในทุกๆด้าน และผมเชื่อว่าน้องๆที่อยู่ในหมู่บ้านฯ ควรได้รับความเมตตาจากท่านอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้พี่น้องได้โอกาสเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี เป็นคนดีของสังคม และตอบแทนสังคมต่อไปครับ

หมายเหตุ : ข้อมูลมีการปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม

สองมือที่ไม่อาจเปลี่ยนโลก แต่สามารถสร้างโลกของลูกๆ โสสะ ให้น่าอยู่ได้ของคุณกิตติธัช รุ่งกลิ่น

คุณกิตติธัชและลูกๆ โสสะ

เสียงร้องระงมร่ำไห้ของผู้คนที่สูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก ความพินาศพังทลายของบ้านเรือนที่ถูกคลื่นยักษ์สึนามิกวาดล้าง มหันตภัยร้ายที่เข้ามากรำกรายแค่เพียงช่วงเวลาไม่นานนัก แต่กลับทิ้งความชอกช้ำหนักหนาสาหัสให้แก่ผู้คนอย่างยาวนาน บางคนอาจนับจนตลอดชีวิตของพวกเขาก็เป็นได้ และด้วยการที่ผมได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือพี่น้องที่ประสบภัยพิบัติสึนามิในครั้งนั้น จึงเป็นจุดเปลี่ยนชีวิตว่า ผมจะสู้งานเพื่อผู้คนที่เขาดกทุกข์ได้ยาก ถึงแม้ว่าสองมือผมจะไม่อาจเปลี่ยนโลกนี้ได้ แต่ก็น่าจะช่วยให้บางสิ่งบางอย่างดีขึ้นมาได้

สำหรับการมาร่วมงานกับมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ ผมทำงานมาประมาณหนึ่งปีครึ่งแล้วครับ ในตำแหน่งผู้อำนวยการหมู่บ้านเด็กโสสะบางปูสมุทรปราการ ซึ่งมีหน้าที่คอยสนับสนุนให้คำแนะนำปรึกษากับคุณแม่อุปถัมภ์ และเจ้าหน้าที่คนอื่นๆ ที่ปฏิบัติงานอยู่ในหมู่บ้านเด็กโสสะฯ เพื่อให้การ

ดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ นั่นคือการช่วยเหลือเด็กๆ ที่ขาดบิดามารดา ไร้ญาติมิตร ในรูปแบบครอบครัวทดแทนถาวรระยะยาว ให้เขาได้เติบโตขึ้นเป็นบุคคลที่มีคุณภาพและสามารถออกไปอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข

เวลาที่หมู่บ้านรับเด็กคนใหม่เข้ามา ผมจะได้เห็นพัฒนาการของเด็กๆ ตั้งแต่แรกเริ่ม บางคนเข้ามามีแววตาที่หวาดกลัว เศร้าหมอง ร่างกายผ่ายผอม ร้องไห้งอแง แต่ผมก็จะมองเห็นอนาคตของเด็กๆ หลังจากนั้น เมื่อเขาได้เข้ามาอยู่ที่นี่ พอปรับตัวได้ เราจะได้เห็นรอยยิ้มและเสียงหัวเราะ พัฒนาการที่ดีขึ้น นับว่า ในความโชคร้ายของเด็กๆ ก็ยังมีความโชคดีที่ได้รับโอกาสที่ดี ให้แก่ชีวิตอีกครั้ง ในส่วนตัวผมเองก็รู้สึกสุขใจไปด้วยที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการได้ดูแลพวกเขา แม้ในบางครั้งก็เหนื่อยล้าหรือประสบปัญหาต่างๆ กำลังใจอันวิเศษก็มาจากการความอ่อนโยน ไร้เดียงสาจากเด็กนี่แหละครับ แครอยยิ้ม เสียงทักทาย

เสียงหัวเราะที่สดใส มันสามารถอุตุติงผมให้มีพลังขึ้นมาสู้อีกครั้ง

ถึงแม้ว่าในบางครั้งบ้านอาจจะมีปัญหาบ้าง ผมก็จะพยายามคิดให้มันเป็นกลางว่า ไม่ว่าจะอยู่ในบ้านหรือนอกบ้านก็ล้วนแล้วแต่มีปัญหาด้วยกันทั้งสิ้น ซึ่งก็แตกต่างกันไป แค่ว่าเราต้องพร้อมเผชิญหน้ากับมันอย่างมีสติ อดทน พยายามคลายปมปัญหาไปที่ละจุด ผมเชื่อว่าถ้าเรามีความมุ่งมั่นแล้ว ปัญหาใหญ่หรือหนักหนาแค่ไหนมันก็จะผ่านพ้นไปด้วยดี

ตลอดระยะเวลาที่ทำงานมา ผมรู้สึกว่าเป็นเหมือนบ้านจริงๆ เราทำงานกันตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมงทำงานจนบางครั้งคิดว่า นี่ไม่ใช่ที่ทำงานมันคือบ้าน คือครอบครัวของพวกเรา และสิ่งที่สำคัญที่สุดของครอบครัวเรา ก็คือลูกๆ โสสะ เราจึงต้องช่วยให้พวกเขาขึ้นอยู่กับสิ่งนี้ให้ได้อย่างภาคภูมิใจ

หมู่บ้านเด็กโสสะประกอบด้วยบ้านของครอบครัวโสสะ จำนวน 12 หลัง มีผู้อำนวยการหมู่บ้านเด็กเป็นผู้ดูแลและรับผิดชอบการบริหารจัดการหมู่บ้านเด็กโสสะ สนับสนุนและประสานการทำงานกับแม่อุปถัมภ์อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งติดตามพัฒนาการที่สำคัญของเด็กให้เหมาะสมตามวัยของเด็กแต่ละคน

คุณกิตติธัช รุ่งกลิ่น

ความดีที่ทำได้ง่ายๆ เพียงแค่ เปิดใจรับฟัง

หนึ่งในความประทับใจของคุณอาภรณ์ จันทะ เสียงจาก
ผู้บริจาคหัวใจดีของโสสะ กับเส้นทางการแบ่งปันที่เริ่มต้น
ขึ้นด้วยการเปิดหัวใจ

คุณอาภรณ์ จันทะ

รู้จักมูลนิธิเด็กโสสะฯ ได้อย่างไร

“วันหนึ่งดิฉันไปทำธุระที่ทำการไปรษณีย์ ได้เจอบูธประชาสัมพันธ์ของมูลนิธิเด็ก
โสสะฯ มีน้องเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิฯ ขออนุญาตเราเข้ามาพูดคุย พร้อมเล่าเรื่อง
ราวเกี่ยวกับมูลนิธิฯ ว่าได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือเด็กๆ ที่ขาดบิดามารดา ไร
ญาติมิตร ในรูปแบบครอบครัวทดแทนถาวรระยะยาว เด็กๆ ที่เข้ามาอยู่จะมีคุณ
แม่โสสะคอยดูแล ที่นี้อยู่กันเป็นแบบครอบครัวจริงๆ เด็กๆ ได้มีโอกาสเรียนหนังสือ
พอเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็สามารถออกไปประกอบอาชีพเลี้ยงดูตัวเองได้ ดิฉันได้ฟังก็
เกิดความประทับใจ จึงตัดสินใจร่วมบริจาคเพราะอยากช่วยเหลือเด็กๆ และช่วย
สนับสนุนการทำงานที่ดีของทางมูลนิธิฯ ค่ะ จนถึงปัจจุบัน ดิฉันบริจาคมาประมาณ
1 ปีกว่าแล้ว”

สิ่งที่ยากแบ่งปัน

“ดิฉันขอชื่นชมเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิฯ ที่ออกมาตั้งบูธประชาสัมพันธ์นะคะ ที่มา
ทำงานช่วยเหลือสังคมกัน ไม่ว่าฝนจะตก แดดจะออก น้องๆ ก็ทำงานด้วยความ
ตั้งใจ อีกอย่างการออกมามตั้งบูธประชาสัมพันธ์เป็นวิธีที่สะดวกกับคนทั่วไป อย่าง
ดิฉันมีข้อสงสัยก็สามารถซักถามกับน้องๆ เจ้าหน้าที่ได้เลย ซึ่งมีการให้ข้อมูลที่
มั่นใจได้ที่จะร่วมบริจาคอย่างต่อเนื่องทุกเดือน และเงินเหล่านี้จะถึงเด็กๆ ที่รอคอย
ความช่วยเหลือจากดิฉันอยู่ หากมีโอกาสก็คิดว่าจะหาเวลาไปเยี่ยมเยียนน้องๆ ที่
หมู่บ้านเด็กโสสะสักครั้งค่ะ”

“และดิฉันขอฝากถึงผู้อ่านหรือผู้มีจิตเมตตาทุกท่านนะคะ หากท่านเห็นบู
ธประชาสัมพันธ์ลองแวะเข้าไปฟังน้องๆ เขาดู แล้วเราจะรู้เลยว่า การจะช่วยใครสัก
คนนั้นไม่ใช่เรื่องยาก ดิฉันเองก็ไม่ได้เป็นคนที่มีร่ำรวยอะไร แต่สิ่งที่ดิฉันได้รับกลับมา
ในทันที นั่นคือความอิ่มเอมใจค่ะ”

การแบ่งปันจากเราทุกๆ เดือน ช่วยให้เด็กโตขึ้นในทุกๆ วัน

คุณธนภัทร (คนที่สองจากขวา) และครอบครัว

“ทำไม การบริจาคอย่างต่อเนื่อง จึงสำคัญสำหรับการเลี้ยงดู เด็กในครอบครัวโสสะ”

คำถามที่ใครหลายคนเคยสงสัย เช่นเดียวกับคุณธนภัทร จิรพิภพวงศ์ ผู้บริจาค
ซึ่งเดิมเริ่มต้นด้วยการบริจาคเป็นรายครั้ง จนกระทั่งวันหนึ่งได้ตัดสินใจร่วม
บริจาคแบบต่อเนื่องทุกเดือน จนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 1 ปีกว่าแล้ว

“ผมเคยได้อินโฟมูนิเด็กโสสะฯ มานานแล้วครับ แต่ยังไม่ทราบว่าเป็นมูลนิธิ
เกี่ยวกับอะไร จนกระทั่งได้รับวารสารจากทางมูลนิธิฯ ส่งมาทางไปรษณีย์ จึง
ได้อ่านรายละเอียด ผมรู้สึกประทับใจการดำเนินงานที่ดี มีการเลี้ยงดูเด็กที่มี
คุณภาพ ช่วยพัฒนาชีวิตเด็ก ผมจึงตัดสินใจร่วมบริจาคเป็นรายครั้งผ่านแบบ
ตอบรับการบริจาคที่แนบมากับวารสาร และก็ทำแบบนี้อยู่สองถึงสามครั้งเวลา
วารสารส่งมาที่บ้าน จนวันหนึ่งตัดสินใจรอกข้อมูลในแบบตอบรับ ระบุว่า ‘ขอ
ร่วมบริจาคแบบต่อเนื่องทุกเดือน’ เพราะผมเห็นแล้วว่ามูลนิธิฯ มีการเลี้ยงดูเด็ก
ในระยะยาวจริงๆ เลี้ยงตั้งแต่เล็กจนโตเป็นผู้ใหญ่ ที่สำคัญไม่ได้เพียงแค่ให้ที่อยู่
อาศัยหรืออาหารกับเด็กๆ เท่านั้น แต่ที่นี่ยังเป็นครอบครัว มีแม่ มีพี่น้อง อยู่รวม
กันในบ้านที่อบอุ่น ผมว่าเหมือนเป็นครอบครัวแบบคนทั่วไปจริงๆ สำคัญมาก
คือการดูแลด้านการศึกษา เด็กๆ ได้เรียนจนถึงปริญญาตรี หรือสูงสุดตามความ
สามารถ ทำให้พวกเขาโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ มีอาชีพเลี้ยงดูตัวเองได้ อยู่ร่วม
ในสังคมกับคนทั่วไป ไม่เป็นภาระให้กับสังคม”

“ผมว่าที่นี่ยังให้การเลี้ยงดูเด็กที่ดีและมีคุณภาพมากครับ และบริจาคแบบต่อเนื่อง
ทุกเดือนนี้ก็สะดวกมาก เพราะเป็นการตัดผ่านบัตรเครดิตอัตโนมัติ ซึ่งจะมีเจ้า
หน้าที่ศูนย์บริการผู้บริจาคของทางมูลนิธิฯ ดำเนินการให้โดยมีการโทรศัพท์เข้า
มาแจ้งรายละเอียดการตัดบัตรเครดิตให้ผมทราบ และแจ้งให้ทราบว่า การร่วม
บริจาคของผมจะช่วยเหลือเด็กๆ ในทุกภาคส่วนของชีวิตพวกเขา ดังนั้นผมจึง
แจ้งขอเพิ่มยอดจำนวนการบริจาคในแต่ละเดือนด้วยครับ เพราะคิดว่าที่ระบุ
ไว้ 600 บาทต่อเดือนอาจจะไม่พอสำหรับการช่วยเหลือเด็กๆ พวกเขาต้องโตขึ้น
ทุกวัน เรียนสูงขึ้นทุกปี และผมเองก็ไม่ได้ลาภหรือติดขัดในส่วนนี้ จึงอยาก
แบ่งปันเพื่อช่วยสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กๆ ครับ”

“ผมอยากเชิญชวนทุกคนให้มาเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือสังคม มีมากให้มาก
มีน้อยให้น้อย ถ้าท่านไม่เดือดร้อนและพอจะร่วมแบ่งปันกันได้ เพราะการช่วย
เหลือสังคมเป็นสิ่งที่ดี อีกทั้งเด็กๆ จะได้เติบโตขึ้นมาอย่างมีคุณภาพ และอยู่ร่วม
ในสังคมนี้กับพวกเราทุกคนอย่างมีความสุขครับ”

44 ปี มูลนิธิเด็กโสสะฯ จัดงาน “ครอบครัว คือ ชีวิต” ชูประเด็น “ความเป็นพี่เป็นน้อง” Loving Brothers & Sisters

หลังจากที่มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้รับรางวัลองค์กรพัฒนาเอกชนยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย ประจำปี 2557 (Thailand NGO Awards 2014) ซึ่งเป็นอีกหนึ่งกำลังใจของมูลนิธิเด็กโสสะฯ ในการขับเคลื่อนดำเนินงานเพื่อให้เด็กๆ ที่สูญเสียการเลี้ยงดูจากบิดามารดาและญาติมิตรกลับมามีครอบครัวที่อบอุ่นอีกครั้งโดยมีแม่โสสะให้การดูแลด้วยความรักความอบอุ่นและเติบโตขึ้นท่ามกลางสายสัมพันธ์ของพี่น้องในบ้านที่พร้อมจะช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

โดยงานประจำปี “ครอบครัว คือ ชีวิต” ที่มูลนิธิเด็กโสสะฯ หรือ SOS Children’s Villages Thailand จะจัดขึ้นในช่วงวันครอบครัวสากล (UN International Day of Families) พร้อมกับประเทศสมาชิกขององค์กรเอสโอเอสสากล (SOS Children’s Villages International) ในอีก 134 ประเทศทั่วโลก เพื่อให้สังคมตระหนักถึงความสำคัญของครอบครัว ในปีนี้นอกจากการให้ความสำคัญกับคุณแมโสสะแล้ว ทางมูลนิธิเด็กโสสะฯ ยังเน้นจิ๊กซอร์สำคัญที่สร้างความสมบูรณ์ให้กับครอบครัวทดแทนถาวรมาตลอดนั่นคือ “ความเป็นพี่เป็นน้อง”

โดย นายธนา เตรตันชัย เลขาธิการและกรรมการอำนวยการ มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้กล่าวถึงรายละเอียดในงานครั้งนี้ว่า “วันครอบครัวสากล ในทุกๆ ปีเราพยายามเน้นความจริงที่ว่าเด็กทุกคนควรได้เติบโตในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและครอบครัวเป็นที่ที่ดีที่สุด เพื่อให้เด็กๆ ได้เติบโตขึ้นเป็นคนที่มีบุคลิกเพราะฉะนั้นการดูแลเด็กโสสะฯ จึงแตกต่างจากที่อื่นๆ โดยส่วนตัว ผมเชื่อว่าเราได้สร้างความมหัศจรรย์ของความรักให้เกิดขึ้นที่นี่ เรามีคุณแม่โสสะที่ดูแลลูกๆ 10 กว่าคนที่ไม่ใช่ลูกจริงๆ ของเธอเลยและในบ้านหลังเดียวกัน เด็กๆ ซึ่งต่างที่มาเมื่อได้เข้ามาอยู่ภายในบ้านหลังเดียวกัน ก็ได้สร้างสายสัมพันธ์ของความรัก ความผูกพันจนเป็นครอบครัวใหม่ขึ้นมาประกอบกับการสนับสนุนของมูลนิธิเด็กโสสะฯ ที่ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาสูงสุดตามความสามารถ จนออกไปประกอบอาชีพพึ่งพาตัวเองได้ รวมทั้งอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข ปัจจุบันมีเด็กประมาณ 700 คนในการเลี้ยงดูของครอบครัวโสสะ 60 ครอบครัวใน 5 หมู่บ้านทั่วประเทศไทย บางปู สมุทรปราการ, หาดใหญ่ สงขลา, หนองคาย, เชียงราย และภูเก็ต ครอบครัวทดแทนถาวรรูปแบบนี้ได้ส่งคนคุณภาพมากมายจากมูลนิธิเด็กโสสะฯ กลับสู่สังคมแล้วกว่า 500 คน”

ร่วมเป็น “พี่ชาย พี่สาว” ให้กับน้องๆ ในครอบครัวโสสะ ได้โดยการร่วมบริจาคเพื่อสนับสนุนให้ “น้องชาย น้องสาว” ได้เติบโตขึ้นในครอบครัวที่อบอุ่นอีกครั้ง ผู้สนใจ สามารถเข้าไปชมรายละเอียดได้ที่ www.sosthailand.org หรือ www.facebook.com/SOSThailand หรือโทร. 02-380-1177

เรียน ท่านผู้มีจิตเมตตา

กระผมมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้มาพบกับท่านในวารสารของมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ ฉบับนี้เป็นฉบับที่ 11 แล้ว ที่เราได้จัดทำขึ้นเพื่อรายงานเรื่องราวชีวิตในหมู่บ้านเด็กโสสะให้ท่านได้รับทราบ

เรื่องราวในฉบับนี้ เป็นเรื่องราวของลูกๆโสสะ ที่พยายามเดินตามความฝันที่หวังไว้ หลายครั้งหลายคราที่พวกเขาต้องเจอกับอุปสรรคขวางกั้น ซึ่งบางครั้งอาจเกิดจากสภาวะจิตใจที่บอบบางของเด็ก แต่สุดท้ายด้วยความมุ่งมั่นและกำลังใจที่ได้รับจากการเลี้ยงดูที่ใกล้ชิด และจากการสนับสนุนของทุกท่าน ลูกๆโสสะต่างก็เดินหน้าไปสู่ความสำเร็จและอนาคตที่สดใสตามกำลังของพวกเขาแต่ละคน

เรื่องราวของลูกโสสะที่เรานำเสนอนี้ นอกจากเพื่อนำมาบอกเล่าสู่ท่านให้ได้รับทราบกันแล้ว ผมยังหวังว่าเมื่อท่านได้อ่านจบ เรื่องราวเหล่านี้จะเป็นแรงบันดาลใจในการดำเนินชีวิตให้กับท่าน ในวันที่ท่านรู้สึกเหนื่อยล้า กับปัญหาหรืออุปสรรคที่อาจผ่านเข้ามา

ความสำเร็จของลูกโสสะทุกคน คงเกิดขึ้นไม่ได้หากไม่ได้รับความเมตตาจากท่าน ทางมูลนิธิฯ ไม่ได้มีสิ่งใดมาตอบแทนให้สมกับความเมตตาที่ท่านได้ช่วยเหลือ หากแต่จะมีแค่คำขอบคุณจากหัวใจของเด็กๆโสสะทุกชีวิต ที่ท่านได้ช่วยเหลือ

ขอให้ท่านมีความสุข ได้รับความปิติอิ่มเอมที่ท่านสามารถสัมผัสได้ด้วยใจ จากการให้ที่มีความหมายอันยิ่งใหญ่นี้ ที่ท่านได้มอบให้กับลูกๆโสสะครับ

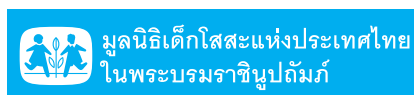
Dr. Dhanachai

ขอแสดงความนับถือ

นายธนา เจริญชัย

เลขาธิการ / กรรมการอำนวยการ

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

“ขอขอบคุณที่รักๆให้หนู
มีวันเด็กที่เป็นความสุข
อีกครั้งหนึ่ง”

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ จัดกิจกรรมออกบูธประชาสัมพันธ์ตามสถานที่ต่างๆ อาทิ ห้างสรรพสินค้า อาคารสำนักงานและย่านธุรกิจ กรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด ทั้งนี้เพื่อเชิญชวนผู้ที่มีจิตเมตตาต่อเด็กๆกำพร้า ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวโสสะทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยบริจาคผ่านการตัดบัตรเครดิต ซึ่งเป็นอีกหนึ่งช่องทางที่สะดวก และท่านสามารถสังเกตเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิฯ จะสวมเสื้อที่มีโลโก้ และบัตรประจำตัว

พร้อมชื่อเพื่ออ้างอิง หากพบเจ้าหน้าที่ของทางมูลนิธิฯ ท่านสามารถแวะเข้าไปสอบถามข้อมูลเพื่อบริจาคหรือทักทายให้กำลังใจน้องกันได้ค่ะ

ที่ปรึกษาจิตติมศักดิ์: คุณหญิงโรส บริบาลบุรีภัณฑ์, พล.ต.ต.นรวัฒน์ เจริญรัชต์ภาคย์, ธนา เจริญชัย, ณกรณ์ อุดมผล, ดวงกมล สุวิชากุล

ที่ปรึกษา: พหล ตรังคิณนาถ, จันทิรา สมบุญเกิด

กองบรรณาธิการ: กมลภัทร ธิการณ, ปรางสุรางค์ โชติชัชวาลย์กุล, มาลินี มีศิลป์, อติศักดิ์ พรหมลี, วรรณภา ปรางกมล, สมัคพล ศรียานนท์

ภาพประกอบ: คลังภาพสำนักงานหมู่บ้านเด็กโสสะ, นัสริน สมชาติ

กราฟฟิค: Hunger Brothers

สงวนลิขสิทธิ์ มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ พ.ศ.2558

18 หมู่ 3 ซอยเทศบาล 27 (บุญศิริ) ต.บางเมือง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270

โทรศัพท์ 02-3801177 โทรสาร 02-7555576

Website : www.sosthailand.org Facebook: www.facebook.com/SOSThailand